

Granty blokowe

**Mechanizm Finansowy EOG
&
Norweski Mechanizm Finansowy**

2004-2009

**Mechanizm Finansowy EOG oraz Norweski Mechanizm Finansowy
2004-2009
Granty blokowe**

Spis treści

1.	Ogólne informacje.....	3
1.1.	Co to jest grant blokowy?.....	3
1.2.	Kwalifikujący się wnioskodawcy.....	3
1.3.	Wysokość pomocy oraz współfinansowanie.....	4
1.4.	Strony.....	4
2.	Cykl projektu.....	5
2.1.	Ocena i akceptacja projektu.....	5
2.2.	Wybór podprojektów.....	6
2.3.	Monitoring i ewaluacja.....	6
2.4.	Wydatkowanie.....	7
2.5.	Koszty zarządzania w Państwie-Beneficjencie.....	7
2.6.	Kontrola finansowa i audyt.....	7

1. Ogólne informacje

Artykuł 2.2.3.1 Zasad i Procedur wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG oraz ten sam artykuł Zasad i Procedur wdrażania Norweskiego Mechanizmu Finansowego odnoszą się do wytycznych w sprawie grantów blokowych. Dokument ten ma na celu określenie ogólnych cech charakteryzujących granty blokowe.

1.1.Co to jest grant blokowy?

Grant blokowy jest to fundusz, ustanowiony dla ściśle określonych celów, który może być wykorzystany do dostarczenia pomocy finansowej dla jednostek, organizacji lub instytucji. Granty blokowe mają na celu ułatwienie wdrażania projektów, w których każdy podprojekt lub końcowy odbiorca jest zbyt mały, aby go zidentyfikować przed rozpoczęciem realizacji projektu lub żeby efektywnie nim administrować na poziomie podstawowym.

Określona część całości środków finansowych może być przeznaczona na granty blokowe zgłaszane na poziomie regionalnym lub lokalnym lub skierowane na realizację określonych strategicznych celów.

Granty blokowe zwiększają dostępność środków finansowych Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego dla organizacji, które najlepiej odpowiadają specyficznym problemom rozwojowym (np. wykluczeniu społecznemu lub lokalnym inicjatywom rozwojowym), ale niekoniecznie są wystarczająco dobrze wyposażone by samodzielnie sprostać wymaganiom związanym z procesem aplikowania o środki finansowe.

Institucje pośredniczące dla grantów blokowych w ramach powierzonych im zadań będą odpowiedzialne za wdrażanie grantów blokowych przed Krajowym Punktem Kontaktowym oraz Mechanizmem Finansowym EOG oraz Norweskim Mechanizmem Finansowym.

O pomoc w zakresie grantów blokowych można ubiegać się w dwóch przypadkach:

- Instytucja pośrednicząca dla grantów blokowych zapewni środki finansowe na dofinansowanie małych grantów dla końcowych odbiorców i/lub
- Końcowy odbiorca korzystający z pomocy zapewni swoje własne środki finansowe dla instytucji pośredniczącej dla grantów blokowych.

Mechanizm Finansowy EOG oraz Norweski Mechanizm Finansowy mają na celu tworzenie dodatkowych korzyści dla Państwa-Beneficjenta. Mechanizmy dostarczają dodatkowych środków finansowych i nie powinny zastępować wsparcia finansowego pochodzącego z innych źródeł. W związku z tym projekty powinny uzupełniać, a nie zastępować istniejące działania wspierane przez środki Unii Europejskiej oraz inne środki finansowe.

1.2.Kwalifikujący się wnioskodawcy

Projektodawcami mogą być wszystkie instytucje sektora publicznego i prywatnego, a także organizacje pozarządowe posiadające osobowość prawną w Państwie-Beneficjencie oraz działające w interesie społecznym – np. władze krajowe lub regionalne, instytucje badawcze/naukowe, organizacje ekologiczne, organizacje społeczne oraz organizacje społecznego partnerstwa publiczno-prywatnego.

1.3. Wysokość pomocy oraz współfinansowanie

Wysokość pomocy powinna być określona w studium przypadku, jako minimalna wielkość środków finansowych, która pomoże projektowi wejść w życie, z uwzględnieniem wszystkich istotnych czynników (np. zasadę zanieczyszczający płaci lub przynoszenie dochodów).

Wkład środków finansowych Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego w postaci grantów nie powinien przekraczać 60% całkowitych kwalifikowalnych kosztów projektu, z wyłączeniem projektów finansowanych z budżetu państwa lub budżetu jednostek samorządu terytorialnego, gdzie wkład środków finansowych nie powinien przekraczać 85% całkowitych kosztów kwalifikowalnych. W żadnym przypadku nie powinny być przekroczone pułapy współfinansowania określone dla Wspólnoty Europejskiej.

Łączna wielkość wsparcia ze środków Mechanizmu Finansowego EOG, Norweskiego Mechanizmu Finansowego oraz Wspólnoty Europejskiej lub innych środków nie powinna przekraczać 90% całkowitych wydatków.

Wsparcie z Mechanizmu Finansowego EOG i Norweskiego Mechanizmu Finansowego nie powinno zastępować innych źródeł finansowania, włącznie z grantami lokalnymi, subsydiowanymi kredytami, kredytami bankowymi lub pożyczkami eksportowymi.

1.4. Strony

Granty blokowe powinny być wdrażane przez instytucje pośredniczące dla grantów blokowych, które charakteryzują się niezależną osobowością prawną oraz silnymi powiązaniem z właściwym sektorem lub obszarem przestrzennym, na którym będzie wdrażany grant blokowy. Instytucja pośrednicząca dla grantów blokowych powinna funkcjonować jako instytucja całkowicie odpowiedzialna za granty blokowe, zapewniając prawidłowość wdrażania.

Podprojekty wdrażane przy pomocy grantów blokowych powinny być administrowane przez końcowych odbiorców.

Granty blokowe

BMF ocenia czy grant blokowy kwalifikuje się do wsparcia i czy zaproponowane ustalenia dotyczące wdrażania są właściwe oraz daje zalecenia dla decyzji do BMF i/lub Norweskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Jeżeli BMF i/lub Norweskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych zaakceptuje granty blokowe instytucja pośrednicząca dla grantów blokowych przystępuje do wyboru podprojektów.

2.2. Wybór podprojektów

Procedura wyboru podprojektów powinna być ustalona pomiędzy BMF i/lub Norweskim Ministerstwem Spraw Zagranicznych oraz instytucją pośredniczącą dla grantów blokowych. Instytucja pośrednicząca powinna przedłożyć wstępne sugestie odnośnie procesu wyboru wraz z formularzem grantu. Instytucja pośrednicząca musi szeroko reklamować rozpoczęcie procesu zbierania wniosków, używając do tego celu różnych mediów, organizacji oraz osób prywatnych w uzgodnionych celowo obszarach oraz zainteresowanych grupach. Ustalenia dotyczące określania wielkości grantów dla instytucji pośredniczącej dla programu muszą zachować zasady efektywnej konkurencji. BMF i/lub Norweskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych mogą sugerować ulepszenie procedur.

Ustalenia dotyczące grantów blokowych dokonane przez instytucję pośredniczącą dla programu muszą:

1. Zapewnić uwzględnienie różnych interesów w obszarze gospodarczym lub sektorze.
2. Zapewnić, że decyzje podejmowane są w sposób jawny.
3. Zapewnić, że racjonalne sprawozdanie z decyzji instytucji pośredniczącej dla grantów blokowych jest wysyłane do potencjalnych beneficjentów końcowych i do BMF i/lub Norweskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

2.3. Monitoring i ewaluacja

Ustalenia odnośnie grantów blokowych powinny być określone w umowie finansowej. BMF i/lub Norweskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych może je korygować w dowolnym czasie w trakcie i po zakończeniu wdrażania pojedynczych projektów.

- Instytucje pośredniczące dla grantów blokowych powinny poczynić właściwe ustalenia dotyczące raportowania dla odbiorców końcowych.
- Instytucje pośredniczące dla grantów blokowych zapewniają przygotowanie raportów z postępu prac (włączając monitoring wskaźników zrównoważonego rozwoju) dla Krajowego Punktu Kontaktowego w Państwie-Beneficjencie, zgodnie z harmonogramem punktów przełomowych określonych w umowie finansowej.
- Krajowy Punkt Kontaktowy co najmniej raz w roku składa raporty do BMF .
- BMF monitoruje projekty i zwykle przekazuje te zadania agentowi monitoringowi, który wykonuje zewnętrzny monitoring podprojektów oraz grantów blokowych, jak również kontrole na miejscu.
- Ewaluacja ex-post grantów blokowych może być wykonywana osobno lub w kontekście ram programowych w określonym Państwie-Beneficjencie.

2.4. Wydatkowanie

Część środków finansowych może być wypłacona w formie zaliczki.

Institucja pośrednicząca dla grantów blokowych musi przygotować konieczne ustalenia (włącznie z zaliczką) zapewniające właściwy przepływ środków finansowych do odbiorców końcowych.

Institucja pośrednicząca jest odpowiedzialna za właściwe wykorzystanie środków i zapewnia autentyczność dowodów wydatkowania przekazywanych do BMF.

Institucja pośrednicząca dla grantów blokowych powinna zbierać wszystkie prośby o wydatkowanie i przedkładać je do Krajowego Punktu Kontaktowego wraz z dokumentacją udowadniającą wypełnienie wszystkich warunków wydatkowania związanych z punktami przełomowymi. Krajowy Punkt Kontaktowy następnie przedstawia dokumentację do BMF, lub w stosownych przypadkach, do wyznaczonego agenta wydatkowania, w celu dokonania wydatkowania.

Dalsze wskazówki odnośnie wydatkowania będą przekazane gdy tylko BMF zakończy ustalenia w sprawie określonych agentów wydatkowania.

2.5. Koszty zarządzania w Państwie-Beneficjencie

W zasadzie koszty zarządzania i koszty administracyjne grantów blokowych i ich komponentów są ponoszone przez końcowych odbiorców, instytucje pośredniczące dla grantów blokowych oraz Państwo-Beneficjenta.

W przypadku gdy do zarządzania grantami blokowymi stworzone zostały dodatkowe struktury, w których personel został zatrudniony wyłącznie do zadań związanych z zarządzaniem projektem, koszty z tym związane mogą być włączone do budżetu kosztów kwalifikowanych dla grantów blokowych. Koszty te nie mogą przekraczać 4% całkowitych kwalifikowanych kosztów projektu.

2.6. Kontrola finansowa i audyt

Audyt i kontrola finansowa są prowadzone zgodnie z Artykułem 6 Zasad i Procedur wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG oraz tym samym Artykułem Zasad i Procedur wdrażania Norweskiego Mechanizmu Finansowego.